

Más szemmel

Középiskolások (14+ évesek) számára

Cél: tudatosság, empátia, együttműködés

Gondolkodtatok már azon, hogy milyen érzés lehet úgy közlekedni, hogy nem látjuk a környezetünket és nem tudjuk, hogy mi történik körülöttünk? Ebben a játékban kipróbálhatjátok, **milyen bizalommal támaszkodni egymásra**, miközben megtapasztalhatjátok, milyen akadályokkal szembesülnek azok, akiknek érzékszervi nehézségeik vannak.

A giving szemlélet része, hogy igyekszünk felismerni, hogy milyen területeken és hogyan tudunk segíteni azoknak, akiknek más lehetőségeik vannak, mint nekünk.

► Lépésről-lépésre

1. Alkossatok párokat.
2. Az egyik résztvevő szemét takarjátok el egy kendővel, a pár másik tagja fogja vezetni. A vezető csak beszéd és/vagy érintés segítségével segíthet.
3. Menjetek végig az előállított akadálypályán.
4. Mindenki kipróbálja mindkét szerepet.
5. A végén beszéljétek meg az érzéseket, nehézségeket, tanulságokat. Milyen érzés volt, amikor nem láttatok? Mennyire volt könnyű/nehéz bízni a társatokban? Milyen új felismeréseitek voltak a sérüléssel élők helyzetéről? Hogyan tudtok segíteni vagy figyelmesebben jelen lenni a mindennapokban?

„A megértéshez néha elég, ha néhány lépést más helyében teszünk meg.”

HOUSE OF GIVING

Más szemmel

► Szükséged lehet

- Kendő
- Akadálypálya elemei (pl. székek, asztalok, táskák)

► Tippek / Variációk

- Próbáljátok ki zajos környezetben is, hogy érzékeljétek a többi zavaró tényezőt.
- Kipróbálhatjátok olyan párral is, akit nagyon jól ismertek és olyan párt is választhattok, akivel kevés időt töltötök az iskolában. Nézzétek meg, hogy más-e így a játék?

„A megértéshez néha elég, ha néhány lépést más helyében teszünk meg.”

HOUSE OF GIVING